

Č. 675.

Volební právo do obcí: Pojem volební skupiny dle odst. b) § 66 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n. Právní zásada stejná jako u č. 601.

(Nález ze dne 22. ledna 1921 č. 697.)

Věc: Otokar S. v Česk. Budějovicích (adv. Dr. Ant. Klouda z Prahy) proti zemské správě politické v Praze stran doplňovací volby do městské rady.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Při volbě obecního starosty, náměstků a členů městské rady v Českých Budějovicích konané dne 30. června 1919 zvoleni byli starosta a dva náměstkové z celého sboru, načež vykonána byla volba členů městské rady, jichž ustanoveno 14 podle § 64 vol. řádu do obcí. Zvolený starosta byl při rozvrhu mandátů do městské rady včítán straně čsl. socialistů, náměstek František Z. straně národně demokratické a náměstek Alois K. straně čsl. sociálních demokratů. Náměstek starosty Alois K. resignoval později na úřad svůj i na členství v městské radě, kteráž resignace byla přijata a ve schůzi obecního zastupitelstva dne 17. července 1920 byla provedena doplňovací volba člena městské rady ve skupině čsl. sociálních demokratů a druhého náměstka starosty z celého sboru obecního zastupitelstva.

K námitkám Aloise K. a spol. zrušila zemská správa politická naříkaným rozhodnutím jak volbu II. náměstka z plna obecního zastupitelstva provedenou, tak i volbu Václava K. za člena obecní rady a nařídila, aby volební skupinou strany sociálně demokratické byla vykonána volba nová, poněvadž volba II. náměstka byla předsevzata z celého sboru obecního zastupitelstva, ačkoliv dle ustanovení § 66, odst. b) ob. ř. vol. měla být provedena toliko členy obecního zastupitelstva téže volební skupiny, k níž náležel odstupující náměstek.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje stížnost, jež naříkanému rozhodnutí vytýká nezákonnost.

Nejvyšší správní soud setrval na právním názoru, že skupinou volební, která dle § 66 lit. b) za odstouplého starostu, náměstka, člena obecní rady neb komise, má zvoliti nové osoby, nerozumí se skupina, která provedla volbu odstouplého, nýbrž ona skupina, ke které odstoupil náležel.

Tuto zásadu pronesl a odůvodnil nejvyšší správní soud ve svém nálezu ze dne 1. prosince 1920 č. 11.600 (Boh. č. 601), pročež na odůvodnění to dle § 44 svého jednacího řádu odkazuje.

V daném případě II. náměstek vzdavší se úřadu náležel ke skupině čsl. sociálních demokratů, bylo proto doplňovací volbu po něm vykonati touto skupinou, nikoliv z celého sboru. Zrušil-li žalovaný úřad volbu II. náměstka z celého sboru vykonanou a nařídil vykonati volbu pouze skupinou strany sociálně demokratické, jednal tedy po zákonu, a nelze jeho rozhodnutí shledati nezákonným.

Ale ani v dalším výroku naříkaného rozhodnutí, kterým byla zrušena volba Václava K. za člena obecní rady, není nezákonnosti. Ubýl-li ná-

městek starosty, sluší dle § 66 doplňovací volbou opatřiti za něj náhradu a voliti tudíž náměstka. Teprve výsledkem této volby bude zjištěno, třeba-li přikročiti také ještě k volbě člena městské rady; dojde k tomu totiž jen tenkrát, když náměstek bude zvolen ze členů obecní rady, kdežto další volba odpadne, bude-li zvolen ze členů zastupitelstva, kteří nejsou členy obecní rady (§ 57 řádu volení).

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 676.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy):
 * Byla-li platnost smlouvy o převod nemovitosti učiněna závislou na splnění určité podmínky, nemovitost však nabyvateli ve skutečné držení odevzdána ještě před splněním podmínky té, platí za dobu převodu ve smyslu dávkového řádu doba skutečného převodu a nikoli teprv doba splnění podmínky.

(Nález ze dne 24. ledna 1921 č. 8925/20.)

Věc: Gustav G. v Petříkovicích proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Naříkaným rozhodnutím zemského správního výboru v Praze ze dne 6. dubna 1920 č. 122.749 byla zamítnuta stížnost stěžovatelova proti platebnímu rozkazu českého zemského inspektorátu pro zemské dávky v Praze ze dne 18. září 1919, týkajícímu se dávek z přírůstku hodnoty, vyměřené z převodu nemovitostí zanesených ve kn. vl. č. 15 a 115 v Petříkovicích.

O převodu těchto nemovitostí se stěžovatele na Marii L. ujednány a sepsány byly mezi stranami dne 3. srpna 1914 punktace, dle nichž uzavírají o svrchu uvedených nemovitostech a nemovitosti kn. vl. č. 90 v Trautenbachu Marii L. do vlastnictví připsané směnnou smlouvu pod podmínkou, že směnná smlouva ta má jen tehdy býti platnou a účinnou, bude-li stěžovateli udělena hostinská koncese pro dům č. 90 v Trautenbachu, s Marií L. směněný. Podmínka ta splněna byla 13. prosince 1916, když stěžovateli dekretem z téhož dne koncese ta byla udělena.

Knihovní převod směněných nemovitostí proveden byl podle směnné smlouvy ze dne 31. července 1917. V této smlouvě se uvádí, že uzavírá se doplňkem k punktacím ze dne 3. srpna 1914, ohlášeným 5. srpna 1914 u berního úřadu. V odstavci VIII. uvedeno, že vlastnictví směněných nemovitostí přechází na strany dnem dnešním, ale že odevzdání do fyzického držení stalo se 16. července 1914 a prohlašují tam strany dále, že podle toho byly od téhož dne oprávněny směněné nemovitosti držeti a užívat.

Stížnost podaná proti platebnímu rozkazu namítala pouze, že předpis dávky je nezákonným, poněvadž skutečný převod stal se již na základě punktací ze dne 3. srpna 1914, tedy před platností dávkového řádu. Naříkané rozhodnutí pak odůvodněno je tím, že podmínka, pod kterou